

ærede Justitsminister sendte Rigsdagen hjem uden at tale om den paatrængende Nødvendighed. Siden viste det sig, at man kunde faa Vokalet, og saa var den paatrængende Nødvendighed der, saa blev Loven udstedt og er Nu efter Nu sammen med de provisoriske Love bleven forelagt i det andet Ting meget sent paa Samlingen, og der er ikke kommet noget Resultat ud deraf. Saaledes er det gaaet Nu efter Nu, og det er tilsidst blevet som et Ransjeværk for det høje Ministerium, saaledes at, naar de skulle forelægge dem, siger vedkommende Minister: Det er disse bekendte provisoriske Love, som til Efterkommelse af Grundlovens § 25 paany her ved forelægges for Landstinget. Jeg kunde ønske at høre, om det virkelig er Justitsministerens Mening, at Grundlovens § 25 paabyder, at disse Love skulle forelægges i Landstinget Nu for Nu, om det virkelig er Efterlevelse eller Ophjælpelse af Grundlovens § 25 hvert Nu sent paa Samlingen at møde med disse bekendte provisoriske Love og forelægge dem i det andet Ting, som ikke gør noget ved dem, hverken vedtager eller forkaster dem, men i den Henseende driver Visnepolitik saa skarpt, som aldrig nogen Sinde Tilfældet har været her i dette Ting. Er det at efterkomme § 25? Eller deler den høje Justitsminister sine Partifællers Mening, som vi have hørt om ude i Landet, at disse Love ere endelige? Deler den høje Justitsminister denne Mening? Og hvori adfille saa disse saakaldte endelige Love sig fra de virkelige endelige Love, da det er nødvendigt for den højtærede Minister at forelægge dem Nu for Nu i Landstinget? Interessant kunde det ogsaa være at høre, om den højtærede Justitsminister aldrig har tænkt sig at komme her i dette Ting med disse Love for at se, om de virkelig skulde være saa uwillige til at behandle dem, som det lader til, at man er i det andet Ting. Hvad jeg her har udtalt, gælder Ændringsforslagene 106, 107 og selvfølgelig ogsaa 244 om de ekstraordinære Politiforanstaltninger. Naar jeg i øvrigt ikke vil udtale mig om de Ændringsforslag, som foreligge, er det, fordi jeg i det hele og væsentlig er i Overensstemmelse med det, der er udtalt af den fungerende Ordfører. Denne er, som alle vide, ikke valgt med min Stemme. Naar jeg i mange Tilfælde er enig med

ham i det væsentlige om Ændringsforslagene, finder jeg mig imidlertid ikke foranlediget til at udtale mig om dem, selv om den fungerende Ordfører i sin Motivering muligvis ikke i et og alt netop har udtalt min Mening. Jeg vil en Gang for alle sige det og tage et Slags Forbehold ved, hvad der muligvis kunde fremkomme i Motiveringen, nemlig at jeg ikke finder mig besøjet til at træde op mod alt muligt, der kunde fremkomme her ved anden Behandling. Naar jeg i Hovedsagen er enig om Ændringsforslaget, vil jeg i mange Tilfælde ikke udtale mig.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ikke paa dette Sted optage Striden om de provisoriske Love, og jeg antager heller ikke, der er Stemning derfor. De Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler rettede til mig, og deres Besvarelse er saa ligefrem og simpel, at jeg næsten ikke kan antage, at det kan være det ærede Medlems Alvor med de Spørgsmaal, han rettede til mig. Det følger af sig selv, at der er Forskel paa foreløbige og endelige Love. Jeg har aldrig paastaet, at de være det samme. Hvad Grundlovens § 25 angaar, da forlanger den, at de foreløbige Love skulle forelægges for Rigsdagen, men der er ikke bestemt, om det skal være i Folketinget eller Landstinget. Regeringen kan vælge, og jeg har valgt Landstinget. Grunden til, at jeg har valgt Landstinget gentagne Gange, er netop den, at deres Behandling ikke er tilendebragt i Landstinget. Jeg anser det i Grunden for ganske overflødig, men siden den ærede sidste Taler har gjort disse Spørgsmaal paa ny, har jeg ikke villet undlade at svare paa dem. — Hvad angaar de Ændringsforslag, som ere stillede, skal jeg ikke opholde mig videre ved dem, der ere tiltraadte af hele Udvalget, idet jeg gaar ud fra, at disse Ændringsforslag er der, da de ere tiltraadte af hele Udvalget, vel ogsaa Grund til at tro, at Tinget vil vedtage. Derimod skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger om dem, som dette ikke gælder om. Hvad Ændringsforslag Nr. 108 angaar, har jeg ikke noget væsentligt at erindre imod det. Da jeg stillede mit Ændringsforslag, vidste jeg ikke, at det var muligt, at Mønstringsbestyreren kunde faa et Kontorlokale for den mindre Pris, som man nu